

ତମ୍ପାରଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର ଶତବାର୍ଷିକୀ ଅବସରରେ ଡିଜିଟାଲ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଉଦ୍ଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ

Posted On: 10 APR 2017 7:55PM by PIB Bhubaneswar

ଆଜି ଆମେ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଏକ ମହାନ ଘଟଣାକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି ଏକ ସମାରୋହର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛେ । 100 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆଜିର ହିଁ ଦିନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ପାଟନା ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ଆଉ ତମ୍ପାରଣରୁ ନିଜର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତମ୍ପାରଣର ଯେଉଁ ମାଟିକୁ ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରବଚନର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଥିଲା, ଯେଉଁମାଟି ସାତାମାତାଙ୍କ ପିତା ଜନକଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା, ସେଠାକାର କୃଷକ କଠୋରତମ ସ୍ଥିତିର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ନା କେବଳ ତମ୍ପାରଣର କୃଷକଙ୍କୁ, ଶୋଷିତଙ୍କୁ, ପୀଡ଼ିତଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏକ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଥିଲେ, ବରଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶକୁ ଏହା ଅନୁଭବ କରାଇଥିଲେ ଯେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର ଶକ୍ତି କ'ଣ ହୋଇଥାଏ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, ଆମ ଦେଶର ଇତିହାସ ମାତ୍ର କିଛି ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିନାହିଁ, କିଛି ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିନାହିଁ । ଆମ ଦେଶର ଇତିହାସ ବୃହତ, ବ୍ୟାପକ, ଏଭଳି ଏକ ଇତିହାସ, ଯାହା ନୂଆ ରୂପ ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭ ନେଇ ବାରମ୍ବାର ଫେରେ ଏବଂ ଆମକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ଯେ ଆମେ ନିଜର ଆଖିକୁ ଖୋଲୁ ଆଉ ନିଜ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଗୌରବଶାଳୀ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରାକୁ ଚିହ୍ନି । ଇତିହାସର କିଛି ପୃଷ୍ଠା ଏଭଳି ଅଛି, ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେବେ ଆପଣଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଆପଣ ତାକୁ ଛୁଆଁନ୍ତି, ଖୋଲନ୍ତି ତ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ନୂଆ କଥା କହିଥାଏ । ଏହାକୁ ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କ କୁହନ୍ତି, ଇତିହାସର ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କ (ପାରସ୍ପରିକ) । ତମ୍ପାରଣର ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ହେଉଛି ଏଭଳି ଏକ ପାରସ୍ପରିକ । ତେଣୁ ଏହା ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଯେ ଆମେ ଏଭଳି ଐତିହାସିକ ଅବସର ଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହେଉ, ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ ତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରିବା ।

ଏବେ ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀର ଉଦ୍ଘାଟନ କରାଗଲା, ଭାବ ବିନିମୟସ୍ୱରୂପ ଏକ ଅନ୍ତର୍-ଲୋକ କୁଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ତୃତ୍ୟ-ନାଟିକା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରା ଯାଇଛି । ତମ୍ପାରଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର ଶହେ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଅବସରରେ ହେଉଥିବା ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କେବଳ ଔପଚାରିକତା ନୁହେଁ । ଏହା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ଅବସର । ବାପୁଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଦେଶ ହିତ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସଂକଳିତ କରିବା, ସମର୍ପିତ କରିବା ।

ସାଥୀଗଣ, ଆମକୁ ଏବେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜଳି ମଧ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଉ ତାର ସହୁଠାରୁ ବଡ଼ ମାଧ୍ୟମ ହେଲା ସ୍ୱଚ୍ଛାଗ୍ରହ । ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, 1917 ରେ, ଯେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ତମ୍ପାରଣ ଗଲେ ତ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବାର ନ ଥିଲା । ସେ ତମ୍ପାରଣର ସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ବହୁତ କିଛି ଜାଣି ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ତ କିଛି ସପ୍ତାହ ନୁହେଁ ବରଂ କେତେମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିଲେ । ତମ୍ପାରଣ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ମୋହନଦାସ କରମଚନ୍ଦ୍ର ଗାନ୍ଧୀରୁ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ କରିଥିଲା । ତମ୍ପାରଣରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର ଶକ୍ତି ସହିତ ନିଜେ ଅବଗତ ଥିଲେ, ସେ ତାହା ଜାଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା କି ଖାଲି ସେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ହୋଇଯିବା ଦ୍ୱାରା, ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବା ପରିଣାମ ମିଳିଯିବ ନାହିଁ । ସେ ଦେଶର ଜନମାନସକୁ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଅନୁଭବ କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ତାଙ୍କୁ ତମ୍ପାରଣରୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ତ ସେ କହିଥିଲେ, ଏହି ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ସେ ଅବାଲତର ଅବମାନନା ପାଇଁ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ନିଜ ଅଭିମତର ସ୍ୱର ଆଉ ନିଜ ଅସ୍ଥିତର ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ଏମିତି କରୁଛନ୍ତି । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଂରେଜ ଶାସନ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପଶ୍ଚାତପଦ ହୋଇଗଲା । ଯେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧିଜୀ କହିଲେ ମୁଁ ଜେଲ୍ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି, ଇଂରେଜମାନେ ଭାବି ନ ଥିଲେ । ଜନତା ଦେଖୁଥିଲେ କି ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରୁ ଫେରିଥିବା ଜଣେ ବାରିଷ୍ଟର ଏଠି ତମ୍ପାରଣକୁ ଆସି କିପରି ଭାବେ ଜେଲ୍ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ । ଏତେ ଗରମରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂତରର ଧୂଳି ଆହରଣ କରୁଥିଲେ । ତାଣ ଖରାରେ କେବେ ବଳଦ ଗାଡ଼ିରେ, କେବେ ରିକ୍ସାରେ ଆଉ କେବେ ପାଦରେ ଗୋଟିଏ ଯାଗାରୁ ଅନ୍ୟ ଜାଗାକୁ ଗାନ୍ଧୀ ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ।

ଆପଣ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ସେହି ସମୟରେ ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଥିଲେ । **ନାଳ ଚାଷ** କରୁଥିବା କୃଷକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବୟାନ ନେଇ ଚାଲିଥିଲେ, ଯା'ତ କରି ଯାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ନିଜକୁ ଲୋକଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ିକରି, ନିଜକୁ ସାମିଲ କରି, ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି, ଜନ-ଜନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ସହିତ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଯୋଡ଼ି ରଖୁଥିଲେ ।

ଗାନ୍ଧିଜୀ କହୁଥିଲେ, 'ମୋର ଜୀବନ ହିଁ ହେଉଛି ମୋର ଦର୍ଶନ (मेरा जीवन ही मेरा दर्शन है) ।' ଆଉ ଏହା ଆମେ ତମ୍ପାରଣରେ ଦେଖିଛୁ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ନିଜ ଆତ୍ମଜୀବନୀରେ ଲେଖିଛନ୍ତି କି କେମିତି ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ ହେଲା ଆଉ ଏମିତି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଆସିଲା କି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରେ, ବଦଳି ଯାଇପାରେ । ସେ ଲେଖିଥିଲେ 100 ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲି ଆସିଥିବା ତିନି ଆକିଆ ଆଇନ ରଦ୍ଦ ହେବାରୁ ନାଳ ଚାଷ କରାଉଥିବା ଇଂରେଜ ଶାସନର ଅନ୍ତ ହେଲା । ଜନ ସମୁଦାୟ ବାରମ୍ବାର ଚାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ରହୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଶକ୍ତିର ଆଉ କିଛି ଧାରଣା ହେଲା । ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା କି ନାଳରେ ଦାଗ ହେଲେ ଧୋଇ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅର୍ଥାତ ଏଭଳି ସ୍ଥିତି ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏହା ମାନିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, କିଛି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ, କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ ତାହାକୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଲୋକଙ୍କର ଭ୍ରମ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଏହି ଭ୍ରମଧାରଣାକୁ ସେ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇଲେ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଗାନ୍ଧିଜୀ ମୂଳ ରୂପରେ ସ୍ୱଚ୍ଛାଗ୍ରହୀ ଥିଲେ । ସେ କହୁଥିଲେ **'ସ୍ୱଚ୍ଛତା ସ୍ୱାଧୀନତାଠାରୁ ହେଉଛି କେତେ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।'** ସେ ଏହା ଦେଖି ବିବ୍ରତ ହୋଇଯାଉଥିଲେ ଯେ ଗାଁରେ ଲୋକ ଅଜ୍ଞାନତା ଓ ବେଖାତିର କାରଣରୁ ଅପରିଷ୍କାର ଏବଂ ଅସ୍ୱଚ୍ଛ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛନ୍ତି । 1917ରେ ହିଁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ପୂଜ୍ୟ ବାପୁ କହିଥିଲେ, **'ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ନିଜ ଗାଁ ଏବଂ ସହରଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥିତିକୁ ନ ବଦଳେଇବା, ନିଜକୁ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସରୁ ମୁକ୍ତ ନ କରିବା ଆଉ ଉନ୍ନତମାନର ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି ନ କରିବା ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପାଇଁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟର କୌଣସି ମହତ୍ତ୍ୱ ନାହିଁ ।'**

ଗୋଟିଏ ପଡେ କହିବା ତ ଦେଶରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆନ୍ଦୋଳନର ମୂଳ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ତମ୍ପାରଣକୁ ମାନି ନିଆଯାଇ ପାରେ । ସେ ସଫା-ସୁତୁରା ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛତାକୁ ଗାନ୍ଧିବାଦୀ ଜୀବନଶୈଳୀର ଏକ ଅଭିନ ଅଂଶ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା କି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, ତମ୍ପାରଣରୁ ସେଠାରୁ ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦନ ହେଲା, ଯାହା ପ୍ରୟାସ ହେଲା, ସେଥିରୁ ଆମକୁ ପଂଚାମୃତ ମିଳିଲା । ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ି, ମନ୍ଦନ କରି, କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ସଂଘର୍ଷ କରି ଏହି ପଂଚାମୃତରୁ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ନୂଆ ଦିଗ ମିଳିଲା ।

ଯଦି ଆମେ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମପୁଞ୍ଜ ଭାବେ ଦେଖିବା ତ ଜାଣି ପାରିବା ଯେ ତମ୍ପାରଣରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଯାହା କିଛି କଲେ, ସେଥିରୁ ପାଂଚୋଟି ଅଲଗା ଅଲଗା ଅମୃତ ଦେଶର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆସିଲା । ଏହି ପଂଚାମୃତ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦେଶ ପାଇଁ ସେତିକି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ-

ପ୍ରଥମ ଅମୃତ - ସତ୍ୟାଗ୍ରହର ଶକ୍ତି ସହିତ ଲୋକ ପରିଚିତ ହେଲେ,

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅମୃତ - ଜନଶକ୍ତିର ଶକ୍ତି ସହିତ ଲୋକ ପରିଚିତ ହେଲେ,

ତୃତୀୟ ଅମୃତ - ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷାକୁ ନେଇ ଭାରତୀୟ ଜନମାନସରେ ଚୂତନ ଜାଗୃତି ଆସିଲା,

ଚତୁର୍ଥ ଅମୃତ - ମହିଳାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ସୁଧାରିବାର ପ୍ରୟାସ ହେଲା,

ଏବଂ ପଂଚମ ଅମୃତ - ନିଜ ହାତରେ କାଟିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବାର ମାନସିକତା ଜାଗ୍ରତ ହେଲା । ଏହି ପଂଚାମୃତ ହେଉଛି ତମ୍ପାରଣ ଆନ୍ଦୋଳନର ସାରମର୍ମ ।

ସାଥୀମାନେ, ଯେବେ ମୁଁ ତମ୍ପାରଣର କଥା କହୁଛି, ତ ମତେ ବାଳ ମୋହନ ଅର୍ଥାତ ବାଳକୃଷ୍ଣଙ୍କର କଥା ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଛି । ମୋହନଠାରୁ ମୋହନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିପରି ଯାତ୍ରା ଚାଲିଛି; ଜଣେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ରଧାରୀ ମୋହନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଚରଖାଧାରୀ ମୋହନ । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଯେବେ ମାତା ଯଶୋଦା ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମାଟି ଖାଇ ଦେଇଥିଲା । ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଯେବେ ସେ ବାଳକ ମୋହନଙ୍କୁ ପାଟି ଖୋଲିବାକୁ କହିଲେ, ତ ସେ ମାତା ଯଶୋଦାଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଦର୍ଶନ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏଭଳି କରି ବାଳକ ମୋହନ

ନିଜ ମାତାଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ।

ଯେବେ ମୁଁ ତମ୍ବାରଣର କଥା କହୁଛି ତ ମତେ କିଶୋର ମୋହନଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡୁଛି । ସେହି ଚକ୍ରଧାରୀ ମୋହନ ଯେବେ କିଶୋର ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ କୃଷ୍ଣ ବୋଲି ଜାଣୁ, ଯିଏ ରାସ ଲାଳା କରୁଥିଲେ, ବଂଶୀ ବଜାଉଥିଲେ । କିଶୋର ମୋହନ ଯେତେବେଳେ ମୁଷଳଧାରୀ ବର୍ଷାରେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଉଠାଇଥିଲେ ତ ବାକି ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ କି ଆପଣ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଠେଙ୍ଗା ଧରି ଠିଆ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଯାଇ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଉଠିବ । ଯେତେବେଳେ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ପର୍ବତ ଉଠିଲା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲା କି ତାହା ମୋ ଶକ୍ତିରେ ଉଠିଛି; ମୋ ଠେଙ୍ଗା ଦ୍ଵାରା ଉଠିଛି । ଆଉ ଏହା କରି କିଶୋର ମୋହନ ଜନ-ଜନଙ୍କୁ ନିଜର ଶକ୍ତି ଏବଂ ସାମୁହିକ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ ।

ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆମର ମୋହନ, ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାଧୀନତାର ଚିନ୍ତାକୁ ମୁକ୍ତ କଲେ, ସେ ସେହି ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଲେ ଯେଉଁ ପଥରେ ଚାଲି ସ୍ଵାଧୀନତା ମିଳି ପାରିଥାଆନ୍ତା । ଆମର ମୋହନ ଲୋକଙ୍କ ଜନଶକ୍ତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କଲେ ଆଉ ସେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହରୁ ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହର ଶକ୍ତି ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇଲେ ।

ଜନଶକ୍ତି ଜାଗରଣର ଏହି ଅଭିଯାନରେ ବାପୁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସହଭାଗୀ କଲେ । ତମ୍ବାରଣରେ ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଦେଖି ସେ ଭାବିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ କି କାହିଁକି ଲୋକ ନିଜ ହାତରେ ସୂତା ନ କାଟିବେ ଆଉ ନିଜେ ଲୁଗା ନ ଚୁଣିବେ । ସେ ଏହାକୁ ସଶକ୍ତିକରଣର ମାଧ୍ୟମ ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ । ଖଦି ବିକଶିତ ହେବା ପଛରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ତମ୍ବାରଣରେ ବସବାସ ବଡ଼ କାରଣ ଥିଲା ।

ସାଥୀଗଣ, ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଆମକୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦେଲା, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭାରତର ସ୍ଵପ୍ନ ଅଧୁରା ହୋଇ ରହିଯାଇଥିଲା । ସାତ ଦଶକ ପରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏହି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରି ନ ଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ 2014ରେ ମୁଁ ଲାଲକିଲାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ଶୌଚାଳୟ କଥା କହିଲି, ତ ଲୋକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ କି ଏପରି କଥା ମୁଁ କାହିଁକି କରୁଛି ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭାରତ ମିଶନ ବାପୁଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ହେଉଛି ଅଭିଯାନ । ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରାୟ 100 ବର୍ଷ ହେବ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି ଆଉ ଆମକୁ ଏହାକୁ ମିଳିମିଶି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଅଛି । ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ଆଜି ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭାରତ ମିଶନ ଜରିଆରେ ଦେଶର ଲୋକେ ବାପୁଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ଉଠି ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭାରତ ଅଭିଯାନ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ଏକ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗ ଏହି ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହରେ ଯୋଡି ହେଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭାରତ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ତ ସେ ସମୟରେ କେବଳ 42 ପ୍ରତିଶତ ଗ୍ରାମୀଣ ଜନସଂଖ୍ୟା ହିଁ ଶୌଚାଳୟ ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ଆଜି ଏହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ 63 ପ୍ରତିଶତରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

ବିଗତ ଅଢେଇ ବର୍ଷରେ ଏକ ଲକ୍ଷ 80 ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଗାଁ ଏବଂ 130 ଜିଲ୍ଲା ନିଜକୁ ଖୋଲା ମଳମୁକ୍ତ ଘୋଷିତ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଏବେ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି, ଏକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି କି କିଏ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଖୋଲା ମଳମୁକ୍ତ ଅବା Open Defecation Free ରାଜ୍ୟ ଘୋଷଣା କରି ପାରୁଛି ।

ଆଜିର ସ୍ଥିତି ହେଉଛି କି ସିକ୍କିମ୍, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଆଉ କେରଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଖୋଲା ମଳମୁକ୍ତ ବା ଓଡିଏଫ ବୋଲି ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଗୁଜରାଟ, ହରିୟାଣା, ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଖୋଲା ମଳମୁକ୍ତ ଘୋଷିତ କରିବା ବିଗତ ବହୁତ ଦୂର ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଆମ ପାଖରେ ସେ ସବୁର ସମାପାର ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଯିବ ।

ଗଙ୍ଗା ନଦୀ କୂଳରେ ଥିବା ଗାଁ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଆଧାରରେ ଖୋଲା ମଳ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି । ମତେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ବିହାର, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚ ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଗଙ୍ଗା ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ, ସେଠାରେ ଗଙ୍ଗା କୂଳରେ ଥିବା 75 ପ୍ରତିଶତ ଗାଁ ନିଜକୁ ଖୋଲା ମଳମୁକ୍ତ ଘୋଷିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଗଙ୍ଗା କୂଳରେ ଥିବା ଗାଁ ଗୁଡ଼ିକରେ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ପରିଚାଳନା ଯୋଜନାକୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କରାଯାଉଛି । ଫଳରେ ଗାଁର ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ନଦୀରେ ଫିଙ୍ଗାଯିବ ନାହିଁ । ମୋର ଆଶା ଅଛି କି ଶୀଘ୍ର ହିଁ ଗଙ୍ଗା କୂଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଖୋଲା ମଳମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆଜି ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ସ୍ଥଳରେ ପୁଅ ଆଉ ଝିଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୌଚାଳୟ ଅଛି । ଏବେ ପିଲାଙ୍କ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ସାମିଲ କରାଯାଉଛି କି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଲାଭ ଓ କ୍ଷତି ବିଷୟରେ ଜଣା ପଡିବ, ଆଉ ସେମାନେ ସ୍ଵଚ୍ଛତାକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ, ନିଜ ଅଭ୍ୟାସର ଅଂଶ କରିବେ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, ସ୍ଵଚ୍ଛ ଭାରତ ମିଶନ ହିଁ ଆମକୁ କାର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜଳିର ଆଉ ଏକ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଛି । ଏହି ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂପଦ । ଘରୁ ଯେଉଁ ଅଳିଆ ବହାରୁଛି, କୋଠା ନିର୍ମାଣ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଆବର୍ଜନା ବାହାରିଥାଏ, ତାହା ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାରର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇପାରିବ । ସେଥିରୁ ବିକ୍ରି ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇ ପାରିବ, ଖତ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇ ପାରିବ, ତାକୁ ପୁନଃପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁଣି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂପଦ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଉଛି ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଦରକାର ।

ସରକାରଙ୍କର ଅଲଗା ଅଲଗା ବିଭାଗ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵଚ୍ଛତାକୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ, ଲୋକଙ୍କ ସୁବିଧାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ନୂଆ ନୂଆ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ଟେକୋଲଜିର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଆପଣମାନେ ଦେଖିଥିବେ କି, କିପରି ରେଳବାଇରେ ଅପରିଷ୍କାର ସହ ଜଡିତ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରେ ହେବା ପରେ କେତେ ଶୀଘ୍ର ତାହାର ପ୍ରତିକାର କରାଯାଉଛି । ନଚେତ୍ ଆପଣ ମନେ ପକାନ୍ତୁ , ପ୍ରଥମେ କିପରି ରେଳଡବାରେ, ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ଅପରିଷ୍କାରକୁ ଅଂଶ ଭାବେ ଧରି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏବେ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ swachhta @ petrol pump ନାମରେ ଏକ ମୋବାଇଲ ଆପ୍ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରେ ଥିବା ଶୌଚାଳୟ ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇଥିବ, ସଫା ନଥିବ ତ ତାହାର ଅଭିଯୋଗ ତୁରନ୍ତ ଏହି ଆପ୍ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଦେଶର ପ୍ରାୟ 55 ହଜାର ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରେ ଏହି ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ।

ଏହି ଧାରାରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ଵଚ୍ଛତା କେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଉଛି । ଏହି କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଅଭିଯାନ ସହିତ ଜଡିତ ସମସ୍ତ ସୂଚନା ଆଧୁନିକ କୌଶଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ଉପଯୋଗୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, ଅଲଗା ଅଲଗା ସ୍ତରରେ, ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଗାଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହର ଅଭିଯାନ ଏହି ସମୟରେ ଦେଶରେ ଜାରି ରହିଛି, ତାହା ହେଉଛି ଅଭୂତପୂର୍ବ । ଏବେ ଲୋକଙ୍କ ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆସିଛି ଅପରିଷ୍କାରକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିବା ନାହିଁ, ପିଲାମାନେ ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କୁ ବୋଷ ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି, ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସ୍ଵଚ୍ଛତା, ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହ ଏହି ଅଭିଯାନକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ନେବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ ସହିତ ଏକ ଭାବ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି କି ଆମେ ଅପରିଷ୍କାର କରିବା ନାହିଁ, ନିଜ ଆଖ ପାଖ ଘର, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ସଡକ, ସହରକୁ ପରିଷ୍କାର ରଖିବାର ଅଛି । ସ୍ଵଚ୍ଛତା ପ୍ରତି ଏହି ଭାବ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହ, ସ୍ଵଚ୍ଛତା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ବାପୁଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉଛି କାର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜଳି ।

ବନ୍ଧୁଗଣ, ଗାନ୍ଧିଜୀ ଖାଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ ନୁହେଁ ମୂଲ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେ ନିଜ ଆତ୍ମଜୀବନରେ ଲେଖିଛନ୍ତି- ‘ମୁଁ ଚାହୁଁଛି କି ଭାରତ ଏହି କଥାକୁ ଚିହ୍ନି ରଖୁ ସେ ଶରୀର ନୁହେଁ ବରଂ ଅମର ଆତ୍ମା, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାରିରୀକ ଦୁର୍ବଳତାରୁ ଉପରକୁ ଉଠିପାରେ ଆଉ ସାରା ଦୁନିଆର ସମ୍ପିଦିତ ଶାରିରୀକ ଶକ୍ତିକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇ ପାରିବ ।’

ଆମକୁ ଦେଶର ଆତ୍ମାକୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ହେବ । ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିପାରିବ, ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଯେତେ ମଜବୁତ ହେବ, ସେତେ ଅଧିକ ନବଭାରତ (ନିଉ ଇଣ୍ଡିଆ)ର ମୂଳଦୁଆ ମଜବୁତ ହେବ । ଆମକୁ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ସହିତ ଜଡିତ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ହେବ ଆଉ ତାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଲଗାତର ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ କି ଭାରତର ପରିଚୟ ଏକ ଅସ୍ଵଚ୍ଛ ଦେଶ ଭାବେ ରହିବ । କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ କି ଆମ ଦେଶ ସ୍ଵଚ୍ଛ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହର ଏହି ଅଭିଯାନକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନ କରି ପାରିବା । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଏକ ସ୍ଵଚ୍ଛ, ସ୍ଵଚ୍ଛ, ଆଉ ଖୁସିର ଭାରତର ସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତୀୟଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ହେବା ଦରକାର । ଏହି ମିଶନର ସଫଳତା ହିଁ, ବାପୁଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ହେବ, ସତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜଳି ହେବ ।

ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀ, ମୁଁ ସତ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହ ରଖିଥାଏ । 2019 ରେ ଯେବେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ 150ବର୍ଷ ହେବ, 1915ରେ ଯେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଭାରତ ଫେରିଥିଲେ, ତୁରନ୍ତ ବର୍ଷ ଭିତରେ 1917ରେ, ତମ୍ବାରଣରେ ମୋହନଦାସ କରମଚାନ୍ଦ ଗାନ୍ଧୀ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ହୋଇଗଲେ । ବରଦୌଳିର ସତ୍ୟାଗ୍ରହରେ ବଲ୍ଲଭ ଭାଇ ପଟେଲ , ସତ୍ତାର ପଟେଲ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଦେଶ ଅନେକ ପଛରେ ପଡି ଯାଇଥିଲା । ଆମ ପାଇଁ ତମ୍ବାରଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକ ନୂଆ ଧାରାକୁ ସଶକ୍ତ କରିବାରେ ପ୍ରରମ୍ଭ ଦିନ୍ନୁ ଥିଲା । ଆଜି ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଶତାବ୍ଦୀ ପାଳନ କରୁଛୁ ସେତେବେଳେ ଆମର ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟାଗ୍ରହରୁ ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହର ଯାତ୍ରା; ଆଉ ଏହି ଦୂଳିଟି ଜିନିଷ ହେଉଛି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଦାନ । ସେହି ସମୟରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଆଜିର ସମୟରେ ସ୍ଵଚ୍ଛାଗ୍ରହ ଦେଶକୁ ଅପରିଷ୍କାରରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ଆଉ ଅପରିଷ୍କାରରୁ ମୁକ୍ତି ଅର୍ଥାତ ଗରିବଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଗରିବଙ୍କ ସେବା କରିବାର ଅଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଗରୁ ବଂଚାଇବାର ଅଛି, ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାର ଅଛି ତ ଅପରିଷ୍କାରରୁ ମୁକ୍ତିର ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ନେଇ ଦେଶବାସୀମାନେ ଆମକୁ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

ମୁଁ, ପୁଣି ଥରେ ତମ୍ବାରଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ହିଁ, ବର୍ଷସାରା ତମ୍ବାରଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର ଶତାବ୍ଦୀ ହେଉ, ସାବରମତି ଆଶ୍ରମକୁ ଶହେ ବର୍ଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ମୋ ହିସାବରେ ଯେଉଁଠାରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଆଉ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ 150 ବର୍ଷ 2019 ରେ ଆମ ସାମ୍ନାରେ ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ଏପରି ସମୟ, ଯାହା ଆମକୁ ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଜାଣିବାକୁ, ଆଧୁନିକ ରୂପ ରଙ୍ଗ ସହିତ ଜାଣିବାକୁ, ନୂଆ ସଂକଳ୍ପ ସହିତ ଜାଣିବାକୁ, ନୂତନ ଉତ୍ସାହକୁ ଜଗାଇବା ପାଇଁ ଜାଣିବାକୁ ଏକ ନୂଆ ସୁଯୋଗ ଭାବେ ନେଇ କରି ଚାଲିବାକୁ ଯଦି ଆମେ ଚାହିଁବା ଚାଲି ପାରିବା । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ହେବ କାର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜଳି । ଆମେ ବହୁତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଇଛୁ, ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ମଧ୍ୟ ଦେବା, କିନ୍ତୁ ଏବେ କାର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜଳିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆମର ନିତ୍ୟ-ନିରନ୍ତର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ହେବ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜଳି ଦ୍ଵାରା ବାପୁଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନର ଭାରତକୁ ଆମେ ଆଖି ସାମ୍ନାରେ ଦେଖି ପାରିବା । ଏହି ଏକ ଭାବନା ସହିତ, ଏହି ମହାନ ଅବସରକୁ ଦେଶବାସୀ କରି ଦେଖାନ୍ତୁ; ଏହି ଗୋଟିଏ ଅନୁରୋଧ । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି ।

ବନ୍ଦେ ମାତରମ । ଭାରତମାତା କି ଜୟ ।

(Release ID: 1487607) Visitor Counter : 2

